వస్తాను నేస్తం...

శ్రీధర

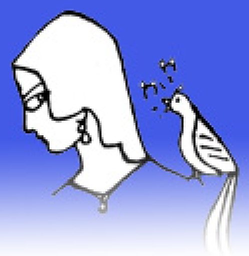

విభిన్నతరహా ప్రేమ కథ ..యువతరం నడవడికకి అద్దం పట్టే ధారావాహిక నవల

(క్రిందటి సంచిక నుంచీ కొనసాగింపు)

"మన కళ్ళముందే - కాలం.. ఇంద్రజాలం.. చల్లని వెన్నెల పరిచిన కాలమే గురి చూసి గుండెల్లోకి కత్తులు విసురుతుంది.

ఆడదాని జీవితం శోభించాలన్నా, క్షోభించాలన్నా, అదంతా ఆమె పక్కన చేరిన మగవాడి చలవేనని ఒప్పుకోవాల్సి వస్తోంది.

అప్పట్లో - ప్రేమోద్వేగంతో నువ్వు నా వద్దకు వచ్చే రోజుల్లో - భవిష్యత్తు గురించి నాకు ఎన్ని సుందర స్వప్నావలోకనాలు!

వేకువనే లేచి చూసుకుంటే, రాత్రి కన్న కలల కలువరేకుల మీద ఎన్నెన్ని మమతల మంచు బిందువులు కురిసి మెరిసి పోతుండేవి!!

ఇప్పుడేముంది?

జీవితం కాగితంలా కాలి మాడి మసి అయిపోయింది.

ఇవాళ ఈ సిగ్గులేని ముఖాన్ని ఎవరికీ చూపించలేని - నిర్భాగ్యురాలిని నా నీడను చూసి నేనే జడుసుకునే భయస్తురాలిని. బాధాగ్రస్తురాలిని.

ఈ కష్టాలింక తీరేవికావు. నా బాధలే నన్ను పెనవేసుకున్న పెనుసర్పాలు. కళ్ళవెంటకారే ఈ కన్నీరే, నిర్నిద్ర సముద్ర తరంగాలు..." అంటూ ఆగిపోయింది మల్లిక.

ఆమె కుదటపడటానికిగాను, సత్యమూర్తి కొంచెం సేపు ఊరుకున్నాడు. తర్వాత అడిగాడు -

"నిన్ను వాళ్ళు ఇక్కడినుంచి తీసుకెళ్ళిన తర్వాత జరిగింది జరిగినట్లు చెప్పు, మల్లికా...."

"నన్ను కార్లోకి లాక్కుపోగానే నా ముక్కుకు ఏదో గుడ్డ బలంగా అడ్డం పెట్టారు. క్రమంగా నాకు స్పృహలేకుండా పోయింది..... ఎప్పుడో కళ్ళు తెరిచి చూస్తే, ఆ గదిలో పడి ఉన్నాను. శరీరం స్వాధీనం లేదు. లేచే ఓపికలేదు. అది ఎవరి ఇల్లో, ఎక్కడ ఉన్నానో కూడా తెలియలేదు. ఆ గది నేనెప్పుడూ చూడలేదు. కనుక నాకు పరిచయంలేనివాళ్ళ ఇల్లే అయివుంటుందన్న అభిప్రాయం కలిగింది. కొన్ని గంటలు అలాగే పడుకున్నాను. చీకటి పడినట్టుంది. బయట ఏవో అస్పష్టంగా మాటలు వినిపించాయి. తాళం తీసి తలుపు తెరిచిన చప్పుడు వినిపించింది. గదిలో లైటు వెలిగింది. నీరసంగానే కళ్ళు తెరిచి చూశాను. ఎదురుగా ఆయన... నా భర్త.... నన్ను బంధించి తెచ్చి, అక్కడ నిర్జీవ ప్రతిమలా పడేసి ఉంచగలిగినందుకు కాబోలు, విజయ గర్వంతో నవ్వుతున్నాడు.

"ఏమే, నన్ను కాదని వెళ్ళిపోయి, నా కళ్ళముందే మరొకడితో కులుకుతూ కాపురం చేద్దామనుకున్నావా? నువ్వంత బరితెగించి వెళ్ళిపోతే, చూస్తూ కూర్చోవటానికి నేనంత చేవ చచ్చిపోయి ఉన్నాననుకున్నావా?" అంటూ దగ్గర కొచ్చాడు. ఆయనకు సమాధానం చెప్పే శక్తి లేదు. శారీరకంగా, మానసికంగా చాలా అలిసిపోయి ఉన్నాను. కాకపోయినా, మొగుడుతో యుద్ధానికి దిగటమే నా ప్రారబ్ధం. ఇంక ఆ యుద్ధంలో గెలుస్తాననుకోవటం అవివేకం.... మళ్ళా మొదలైంది శారీరక, మానసిక చిత్రహింస. నన్ను నోటికొచ్చినట్లు తిట్టాడు, ఇష్టమొచ్చినట్లు కొట్టాడు. పొట్టలో తన్నితే, గిలగిల్లాడిపోయాను.... జుట్టుపట్టుకు గుంజితే, మెడ విరిగిపోతుందేమో, తల ఊడిపోతుందేమో అనిపించేది... అలా జరిగినా బాగుండేది. ఇప్పుడీ కష్టాలు పొయ్యేవి......

మా భార్యా భర్తల మధ్య అనుబంధం ఎంత గొప్పగా ఉందో ఊహించుకోవచ్చు.... మరి పెళ్ళినాడు చేసిన ప్రమాణాలూ, వాగ్దానాలు ఏమైపొయ్యాయో? పెళ్ళితంతు అంతా ఒక నాటకం. అందరి ముందూ కూర్చుని అంత ఆర్భాటంగా చేసే పెళ్ళికి విలువలేకుండా పోయింది. అప్పుడు చెప్పటం... మరుక్షణం నుంచే ఎవరి దోవ వాళ్ళు చూసుకుంటున్నారు. ఆలుమగల్లోనూ ఎవరి స్వార్థం వాళ్ళదే అయినప్పుడు, ఇంక వివాహబంధానికి అర్థం ఏముంది?....

"ఈ తిట్లూ దీవెనలు, అవమానాలూ, కక్షసాధింపులూ అన్నీ షీలా ఇంట్లో, దాని ఆధ్వర్యంలో జరగటం నాకు మరింత రంపపు కోతగా ఉంది. ఏది ఏమైనా, ఆ నాలుగు గోడల మధ్యా నేను శవాకారంలో పడి ఉన్నానే తప్ప, ప్రతిఘటించే స్థితిలో లేను. అంచేత వాళ్ళిద్దరూ విజృంభించి, వంతులేసుకుని నన్ను వేధించారు..." అని ఆగింది మల్లిక.

"డాక్టరు హరి రోజూ ఏ టైంలో అక్కడికి వచ్చేవాడు?" అని అడిగాడు సత్యమూర్తి.

"మధ్యాహ్నం వచ్చి సాయంత్రం దాకా ఉండేవాడు. మళ్ళా రాత్రికి వచ్చి పది, పదకొండు గంటలదాకా ఉండేవాడు............. కావాలనే, నా ముందే వాళ్ళు చేయరాని పనులన్నీ చేసి చూపించేవాళ్ళు..... అదోరకమైన ఆనందం కాబోలు - నేను స్పందించటం మానేశాను. వాళ్ళతో నాకు సంబంధంలేదనుకున్నాను. ఏదో తెరమీద సినిమా చూస్తునంత నిర్లిప్తంగా, నా కళ్ళముందు నా భర్త మరో స్త్రీతో జరిపే కామక్రీడల్ని చూడటానికి అలవాటు పడ్డాను. అసలు నా మనసు మొద్దుబారిపోయింది. నాకు అనుభవాలు లేవు, అనుభూతులులేవు.... వదిలేస్తే చాలురా దేవుడా అనుకునేదాన్ని. లేదా చంపేసినా ఫర్వాలేదు - పీడా వదిలిపోతుంది... కానీ ఆ రెండూ జరగలేదు......."

"నీ తిండీ తిప్పలూ మాటేమిటి?" అన్నాడు సత్యమూర్తి.

"దాని చేతికూడు తినాల్సిరావటమే నాకు అన్నిట్లోకి అమితంగా బాధ కలిగించిన విషయం... అందుకే మంచినీళ్ళు కూడా ముట్టుకోలేదు.... ఒకరకంగా కాదు. అన్ని రకాలుగానూ, ఈ మనసునూ, శరీరాన్ని బాధించారు, వేధించారు. ఏ ఆడదీ పడరానిపాట్లు పడ్డాను..."

"అక్కడ ఉండగా నువ్వు గమనించిన విశేషం ఏమైనా ఉంటే చెప్పు..."

"విశేషాలు లేకపోలేదు. షీలా తన కోసమే బతుకుతోందని ఆయన గుడ్డినమ్మకం. కానీ అదొక పెద్దకిలాడీ అన్న విషయం ఆయనకు చివర్లోకాని తెలియలేదు..."

"అంటే? కొంచెం వివరంగా చెప్పు..."

"ఈయన వెళ్ళిపొయ్యాక నా గది తలుపు తాళం వేసేది. తర్వాత ఇంకెవరో వచ్చేవాళ్ళు. అస్పష్టంగా మగగొంతు వినిపించేది. కిలకిలలు వినిపించేవి... "

"రోజూ అలా జరిగేదా?"

"మొదట్లో కొద్దిరోజులు నేను మొద్దునిద్దర్లో ఉండేదాన్ని. బహుశా నేనలా నిద్రపోయేందుకు ఏమైనా చేసేవాళ్ళేమో......... తర్వాత రోజుల్లో రాత్రిళ్ళు నిద్రపట్టేదికాదు. అప్పుడే వినిపించేవి ఏవో మాటలు.... పాటలు.."

"అంటే షీలా జీవితంలో డాక్టరు హరికాక మరొక మనిషి ఉన్నాడన్నమాట. అతనెవరో తెలుసుకుంటే మనకు మరికొంత సమాచారం తెలుస్తుంది. ఇంతకీ హత్య జరిగిన రోజు ఏం జరిగింది?" అని అడిగాడు సత్యమూర్తి.

"నువ్వు కాసేపు కూర్చుని వెళ్ళిపొయ్యావు కదా... వెంటనే గది తాళం వేసేసింది. రెండు గంటల తర్వాత ఎవరో వచ్చారు. మగవాడి గొంతు వినపడింది. మాటలు మాత్రం స్పష్టంగా తెలియలేదు. కాసేపటికి కారు వచ్చి ఆగింది. ఆయన వచ్చినట్లున్నాడు. మగవాళ్ళు ఇద్దరూ ఏదో ఘర్షణపడ్డారు. పెద్దగా అరుచుకున్నారు. ఆ వచ్చిన వాడెవరో ఆయన్ని పొడిచేసినట్లున్నాడు. హత్య జరిగాక, చంపినవాడూ, షీలా కలిసి ఒక పావుగంట తర్జన భర్జనపడ్డారు. వాడు వెళ్ళిపొయ్యాక షీలా నా గది తలుపు తీసింది. ఎదురుగా ఆయన చచ్చిపడి ఉన్నాడు. భర్త శవం, రక్తం మడుగులో చూసినందుకు ఒక్కసారి ఒళ్ళుఝల్లుమంది. అంతే అంతకుమించి ఆయన చనిపోయినందుకు పెద్దబాధ ఏమీలేదు. పైగా ఎన్నాళ్ళ నుంచో సలుపుతున్న కాల్లోని ముల్లు తీసేసినంత రిలీఫ్‌గానూ అనిపించింది క్షణకాలం...." అని చెప్పింది మల్లిక.

***

మర్నాడు సత్యమూర్తి షీలా దగ్గరకు వెళ్ళాడు. అతనితో మాట్లాడటానికే షీలాకు ఇష్టం లేకపోయింది. కానీ తప్పలేదు.

"మళ్ళా దేనికొచ్చారు?" అని అడిగింది షీలా అయిష్టంగా మొహం తిప్పుకుని.

"హత్యానేరం చాలా తెలివిగా మీరు మల్లిక మీదకు నెట్టారు. కానీ ఆమె ఆయన్ని చంపలేదు..." అన్నాడు సత్యమూర్తి -

"మరెవరు చంపారుట?"

"అదే తెలియటం లేదు - ఆవేళ మీ ఇంటికి నేనుగాక ఇంకెవరన్నా వచ్చారా?"

"ఎవరూ రాలేదు."

"నిజం చెప్పండి."

"మీతో అబద్ధం చెప్పాల్సిన అవసరం నాకులేదు...."

"డాక్టరు హరిగాక మీ ఇంటికి ఇంకెవరో వస్తుంటారని మల్లిక అంటోంది...."

"నేను డాక్టర్ని. బోర్డు కట్టుకున్నాను - అనేకమంది అనేక రకాల కంప్లయింట్స్‌తో వస్తుంటారు....!" అంది షీలా.

"డాక్టరుగా మీ దగ్గిరకు వచ్చే రోగుల గురించికాదు నేను అడగటం... మీకోసం వచ్చే ఫ్రెండ్ ఎవరైనా ఉన్నారా అని..."

"హరి తప్ప ఇంకెవరూ లేరు. నేను ఆయన్నే నమ్ముకున్నాను. ఆయన్ను పోగొట్టుకుని జీవిత సర్వస్వాన్నీ పోగొట్టుకున్నాను, ఇంత హఠాత్తుగా ఆయన దూరమైపొయ్యాక, నేను ఎంత ఒంటరిదాన్ని అయిపొయ్యానో నాకు తెలుసు.........."

"మీ కోసం ఇంకెవరో వచ్చేవాడిని మల్లిక అంటోంది. అతను మీ బంధువుకావచ్చు - స్నేహితుడు కావచ్చు.... గుర్తుచేసుకుని చెప్పండి..."

"మల్లిక ఎన్ని అయినా చెబుతుంది. మొగుడ్ని వదిలిపెట్టి, సిగ్గూ ఎగ్గూలేకుండా, పబ్లిక్‌గా వచ్చి నీతో ఉండటానికి సిద్ధపడింది. రంకు నేర్చింది. బొంకు నేర్వదా? అందరూ దానిలాగే అనుకుంటుంది...."

"తిట్టుకున్నంత కాలం తిట్టుకున్నారు. ఇప్పుడు కావాల్సింది నిందారోపణలు కాదు. నిజా నిజాలు......"

"భర్త మీద కోపంతో మల్లికే అతన్ని చంపింది."

"ఆ రోజు ఇంకెవరో మీ ఇంటికి వచ్చారు. ఆ వచ్చిన వ్యక్తికీ, డాక్టర్ హరికీ మధ్య ఘర్షణ జరిగింది. నీకూ, ఆ వ్యక్తికి ఉన్న స్నేహం హరికి నచ్చనందువల్ల గొడవపడ్డారు. ఆ వ్యక్తే హరిని చంపేశాడు.........."

"అబద్ధం.........."

"పచ్చి నిజం. ఈ విషయం నేను రుజువు చెయ్యబోతున్నాను...."

"ఇలాంటి కట్టుకథలు నేనూ చెప్పగలను. నువ్వూ మల్లిక కోసం రోజూ మా ఇంటికి వచ్చేవాడివని, తెల్లవార్లూ ఆమె దగ్గరే ఉండేవాడివనీ నేనూ చెప్పగలను....."

"అని మీరు చెప్పిన ఎవరూ నమ్మరుగానీ, మీ ఫ్రెండ్ ఎవరో చెప్పండి........" అని నిలదీశాడు సత్యమూర్తి.

"అంటే ఏమిటి నీ ఉద్దేశ్యం? మీ ప్రేమ వ్యవహారం దేశమంతా తెలుసు. అయినా మీరిద్దరూ అతిపవిత్రులూ, నేనొక్కదాన్నీ పతితనూ - నీతిలేనిదాన్ని అని అంటారు. అంతేనా?"

"అదే వద్దు అంటున్నాను... ఒకొళ్ళనొకళ్ళని నిందించుకోవటం వల్ల ఒరిగిందేమీలేదు. హంతుకుడెవరో ఇవాళ కాకపోతే రేపు ఎలాగూ తెలుస్తుంది..."

"మల్లికే భర్తను చంపిందని అందరికీ తెలుసు. ఇంకా తెలియాల్సిందేముంది?" అని లేచినిలబడింది షీలా -

"మీరు చెప్పనంత మాత్రాన నేను తెల్సుకోలేనని అనుకోవద్దు - కాకపోతే రెండు రోజులు లేటవుతుంది - అంతే......" అని సత్యమూర్తి కూడా లేచాడు.

"మంచిది. హంతకుడిని పట్టుకొచ్చి కోర్టులో రుజువుచేసి, మీ మల్లిక నిర్దోషి అని రుజువు చేసుకోండి..." అని దాదాపుగా సవాల్ చేసింది షీలా.

ఇక ఆమె దగ్గరనుంచీ రాబట్టుకోగల సమాచారం ఏమీలేదని సత్యమూర్తికి అర్థమైంది. అంచేత వచ్చేశాడు.

డాక్టరు హరిశ్చంద్ర ప్రసాద్ హత్యకేసు డీల్ చేస్తున్న పోలీసు ఆఫీసరు దగ్గర కెళ్ళాడు. తన అనుమానం చెప్పాడు.

"పోనీ. ఎవడో షీలా ఇంటికి వచ్చాడనే అనుకుందాం. అతనికి డాక్టరు హరిని హత్య చేయాల్సిన అవసరం ఏముంది? సరదాకి ఒక మనిషిని మరో మనిషి చంపడు కదా, హత్య చేయటానికి తగిన కారణం ఉండాలి...." అన్నాడాఫీసర్.

"డాక్టర్ హరి షీలా మీద ఎన్నో ఆశలు పెట్టుకున్నాడు. ఆమె తనకు మాత్రమే పరిమితం కావాలనుకున్నాడు. అయితే షీలా అభిప్రాయాలు వేరుగా ఉన్నాయి. డాక్టరు హరితో అవసరం తీరిపోయింది కనుక, మరో బంగారు పిచ్చుకను పట్టుకుని ఉండొచ్చు. షీలా ఇద్దరితోనూ నాటకం ఆడుతున్నందువల్ల, సహజంగానే మగవాళ్ళిద్దరూ కత్తులు నూరుకున్నారు. ఆ రెండో అతను హరిని చంపాడు..." అన్నాడు సత్యమూర్తి.

"ఇదంతా మీరు కోర్టులో చెప్పండి - జడ్జిని నమ్మించండి." అన్నాడాయన.

"అదెలాగూ తప్పదు. కానీ మీరు కూడా వాస్తవాలు తెలుసుకునేందుకు ప్రయత్నిస్తే బావుంటుందని నా ఉద్దేశ్యం.... కత్తిమీద వేలి ముద్రలు తీసుకున్నారా?" అని అడిగాడు సత్యమూర్తి.

"మా డ్యూటీ మాకు తెలుసు. మీరు గుర్తుచేయాల్సిన పని లేదు" అని కటువుగా చెప్పాడాయన.

ఎవరి దగ్గరనుంచీ తనకు ఎలాంటి సహాయ సహకారాలూ లభించవని తేలిపోయింది. కనుక ఇంక సత్యమూర్తి తనే స్వయంగా అసలు విషయం తెలుసుకోవాలనుకున్నాడు.

షీలా ఇంటి రహస్యాలు తెలిసే వ్యక్తుల కోసం అన్వేషణ ప్రారంభించాడు. డాక్టరు బోస్ దగ్గరకెళితే, ఇటీవల ఆమె ఎవరెవరితో స్నేహాలు చేస్తుందో తనకు మాత్రం ఎలా తెలుస్తుందని అన్నాడు.

సాధారణంగా ఇంట్లోని రహస్యాలన్నీ కాకపోయినా కొన్ని అయినా పని మనుషులకు తెలుస్తాయి. డాక్టర్ షీలా ఇంట్లో ఇంటిపని, వంటపని చేసే మనిషి అలివేలు ఉంది. ఒకరోజు అంతా ఆమె కోసం కాపలా కాసి, ఆమెను వెంబడించి, అలివేలు ఇంటికెళ్ళాడు. మొదట బెట్టుసరి చేసినా, సత్యమూర్తి డబ్బు ఆశ చూపించి, ఎన్నో అభయాలు ఇచ్చి, ఎంతో ధైర్యం చెప్పాక, అసలు విషయం బయటపెట్టింది.

డాక్టర్ షీలా ఉండే ఇంటికి నాలుగిళ్ళ అవతల సాయినాధ్ అని ఒకతను ఉన్నాడట - ఈ మధ్య అతను తరచూ షీలా ఇంటికి వస్తున్నాట్ట. అదీ ఆమె కోసం వచ్చే పేషెంట్స్ అంతా వెళ్ళిపొయ్యాక వచ్చేవాడట. డాక్టరు హరి ఉండగా మాత్రం షీలా అతన్ని రానిచ్చేది కాదట. ఈ మాత్రం తెలిసినందుకు సత్యమూర్తి సంతోషించాడు. అలివేలు చెప్పిన గుర్తులు పట్టుకుని సాయినాధ్ ఉండే ఇంటికి వెళ్ళాడు. అతని గది తాళం వేసి ఉంది. ఊరికి వెళ్ళాడని చెప్పారు.

ఏ ఊరు వెళ్ళిందీ తెలుసుకున్నాడు.

ఆ ఊరు వెళ్ళి సాయినాధ్‌ను కలుసుకోవటానికి సత్యమూర్తి బయలుదేరుతుంటే మల్లిక అంది. "అతను ఇప్పుడు ఉన్నచోటు ఎలాంటిదో మనకు తెలియదు. పైగా హత్యచేసి, పారిపోయిన వాడిని పట్టుకోవటానికి వెళుతున్నావు. ఇంత తెలుసుకుని, వాళ్ళతో వాదనకు దిగాక నిన్ను మాత్రం అంత తేలికగా బయటపడనిస్తారా? వద్దు వెళ్ళొద్దు."

"ఏం జరగబోతోందో నాకూ తెలీదు. వీలున్నంత వరకూ నేర్పుగా అన్ని విషయాలూ తెలుసుకుని వస్తాను.... అయితే నువ్వు భయపడుతున్నట్లుగా కథ అడ్డం తిరిగే అవకాశాలు లేకపోలేదు. అన్నిటికీ తెగించే వెళుతున్నాను..." అన్నాడు సత్యమూర్తి -

"పోనీ రవిని కూడా తీసుకెళ్ళు" అంది మల్లిక.

"వద్దు, వాడ్ని నీకు తోడుగా ఉంచటమే మంచిది. అయితే నువు మళ్ళా ఏ అఘాయిత్యమూ చెయ్యనని నాకు మాట ఇవ్వాలి" అన్నాడు సత్యమూర్తి.

అలాగేనంది మల్లిక. చేతిలో చెయ్యి వేయించుకుని వాగ్దానం చేయించుకున్నాడు సత్యమూర్తి.

"నాకు మాత్రం ఎవరున్నారు చెప్పు? నా అన్నవాళ్ళంతా ఎన్నడో నాకు కాకుండా పొయ్యారు. నువ్వు ఎక్కడున్నా, ఎంత దూరాన ఉన్నా, ఫర్వాలేదు. నీ మనసులో నాకింత చోటు ఉందన్న ధైర్యంతో బతుకుతున్నాను. నాకున్న నిధులూ, నిక్షేపాలూ కూడా ఏమీ లేవు. ఉన్నా అవన్నీ నీకన్నా విలువైనవేం కావు..... అంచేత, కష్టాలూ, బాధలూ, ఎన్ని ఎదురైనా ఫర్వాలేదు. అన్నిటినీ ధైర్యంగా ఎదుర్కొంటాను. చివరకు నిన్ను కలుసుకోగలనన్న ఆశాలేశం మిగిలి ఉన్నంత వరకూ ఈ పోరాటం నాకో పెద్ద సమస్యకాదు..."

మల్లిక దీర్ఘంగా నిట్టూర్చింది. "చదువుకునే రోజుల్లో అంటే ఉద్రేకం తప్ప, మరేం తెలియదు. గనుక, ఒకళ్ళ కోసం మరొకళ్ళం పరితపించి పోయాం అంటే అర్థం ఉంది. ఇప్పుడు అనుభవాల కొలిమిలో కాలి, సమ్మెటపోట్లు తిని, ఆనాటి రూపురేఖలూ, సౌందర్యాలూ, లావణ్యాలూ - అన్నీ పోగొట్టుకున్న తర్వాత, ఇప్పుడూ నన్ను చూడాలనే అనిపిస్తోందా, సత్యా, నీకు?" అని అడిగింది నిశితంగా అతని కళ్ళల్లోకే చూస్తూ.

"నువ్వు అన్నట్లుగా ఆనాటి ఆకర్షణ శరీరాలది. ఈనాటి ఈ ఆకర్షణ మనుసులది. ఇంకా చెప్పాలంటే, ఇన్నాళ్ళ విరామం తర్వాత మన మధ్య ఉన్న ఆకర్షణ బలపడి, అనుబంధంగా పేరు మార్చుకుంది. కడుపులో నుంచి బిడ్డ బయటపడ్డాక, అంతవరకూ ఇద్దర్నీ కలిపి ఉంచిన పేగును కత్తిరించేస్తారు. కానీ నిజానికి తల్లీ బిడ్డల ప్రేమానుబంధం, అలా పేగు కత్తిరించిన మరుక్షణం నుంచే క్రమక్రమంగా పెరుగుతూ వస్తుంది. అలాగే ప్రేమికులను ఒకటిగా కలిపి ఉంచే వివాహం జరగకుండా చేసి, వాళ్ళను కలుసుకోకుండా చేసి, విడదీసి దూరం చేసే కొద్దీ ఆ ఇద్దరి మధ్యా ప్రేమానుబంధం అనుక్షణం పెరుగుతూనే ఉంటుంది. ఇది అనుభవించే వాళ్ళకు తప్ప మిగతా వాళ్ళకు అర్థం కాదు కూడా" అని చెప్పాడు సత్యమూర్తి.

"కారణం ఇదీ అని చెప్పలేం గాని ఒక్కో మనిషిని మొట్టమొదటి సారి చూసినప్పటినుంచీ ప్రేమావేశంలోపడి కొట్టుకుపోతుంటాం. వాళ్ళను తొలిసారి చూసిన ముహూర్తబలం అలాంటిది - అనుకోవాలి మరి.....

"ఇంతకీ ఇప్పుడు నీ ప్రయాణానికి డబ్బులున్నాయా?" అని అడిగింది మల్లిక -

"కొద్దిగా ఉన్నాయి. సర్దుకుంటాను" అన్నాడు సత్యమూర్తి -

"పెళ్ళయిన కొత్తలో నా పేరున బ్యాంకులో వేసుకున్న డబ్బు ఉంది. అయితే ఇప్పుడు చెక్‌బుక్ నా దగ్గర లేదు. అంచేత బ్యాంకుకు వెళదాం పద, లూజ్ చెక్ తీసుకుని డ్రా చేసి ఇస్తాను...." అంది మల్లిక.

"వద్దులే సరిపోతుంది....." అన్నాడు సత్యమూర్తి.

"మొహమాటం ఎందుకు? పైగా ఇంకా కోర్టులూ, కేసులూ, అంటూ ఖర్చు తప్పదుకదా..." అని నచ్చచెప్పింది.

ఆ సాయంత్రం సత్యమూర్తి ఎల్లోరా ఎక్స్‌ప్రెస్ ఎక్కాడు సాయినాథ్ కోసం. అతనెవరో తెలియదు. ఎలాంటివాడో తెలియదు. అతను హంతకుడని సత్యమూర్తి అభిప్రాయం.

అదెంత వరకు నిజమో, అతని దగ్గరకు వెళితేగానీ తెలియదు.

ఈ నవల క్రిందటి భాగాల కోసం కౌముది గ్రంధాలయాన్ని సందర్శించండి.
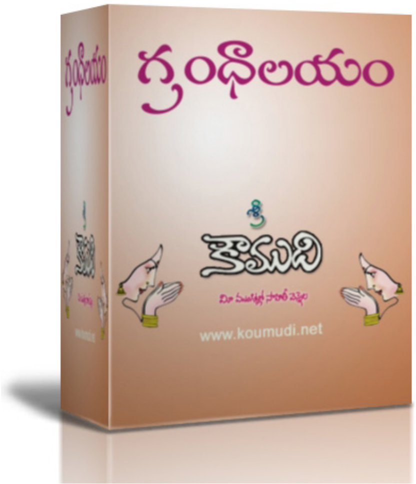
Click here to go to KOUMUDI Library